

Из књиге ГУСЛАРСКЕ ПЈЕСМЕ Милана Р Додеровића,
издавач Енергопројект Београд 2008

БИТКА НА ПЛОЧНИКУ 1386. године

Прије ће те жива распорити
Но тај народ што ћеш покорити

У Бугарској у граду Софији
У рањеној сили и ордији
после битке жестоке и дуге
цар Мурате окупио слуге
све велике паше и везире
војсковође и своје емире
Међу свијем Али пашу кара
и грдну му ријеч проговара:
Отпадниче пророка и дина
неваљали сине Хајредина
на шта личиш а нашта ли значиш
зар ти моју славу да помрачиш
Знаш ли море допануо јада
да ти дадох војске сто хиљада
по избору љута оклопника
да их водиш пут Српског Плочника
да им права кажес изначиш
и да српску земљу похарачиш
а о мојој војсци да се бринеш
докле главу Лазареву скинеш
а ти војску белаиса моју
и донесе само главу твоју
Рђо једна која нема части
казуј ће ми војску упропасти
Па ћеш добит дара обилата
оштру сабљу иза танког врата

Алипашу грозница спопаде
свом се цару јадовати стаде
плачући му са кољена рече
Аман царе свемоћни човјече
моја глава у твоје је руке
но сачекај да ти кажем муке
ти ми даде цвијет војске наше
и пред њима одабране паше
Азију смо њима освојили
правовјерни народ покорили
онда љуте кренусмо змајеве
на крваве балканске крајеве
баш јунака неби онакије
са њима смо прешли пут Тракије
ал нам ево погибија пуче
кад одосмо за Србију јуче
ударисмо про Планоне старе
куда њине патроле крстаре
ту нас њине опазише страже
ми мишљасмо да за нас неваже
кад бијасмо честити падиша
испод града бијелога Ниша
ту сам дао војничку команду
и оправих Копријану граду

Дио војске и Агу Шабана
под командом паше Балабана
Србадија витештвом пијана
код бијелог града Копријана
Дочека их ко муња жестока
те жиивога непуштисше ока
ратна срећа окрену рђаво
да се врнем недаде ми ђаво
но ударих са силом коњице
про Србије пут воде Топлице
прегазисмо пусте сунтелије
док дођосмо близу Куршумлије
зла судбина онђе се обрете
те нас црна погибија срете
на Плочнику у пусте брегове
Срби стали у бојне стегове
а пред њима Лазар небијаше
Но Обилић на ждралина јаше
На ждралину коњу виловиту
Ће предводи војску силовиту
Он војводску носи перјаницу
Што је после битке на Марицу
твоју царску ломио границу
низ крајину попалио куле
из харема изводио буле
стотину је бегова побио
док је твоју снаху заробио
Кад ја виђех помамљено влаше
одма трупе разависмо наше
у два фронта по четири паше
главну војску и ударну снагу
и газију силног Осман агу
твога брата великог поноса
и везира беја -Евроноса
распоредих на лијево крило
ево царе како је то било
у првоне боју и налету
потискосмо Србадију клету
цијелу им војску опколисмо
своје крви ништа непролисмо
ја алаху подигох здравицу
да прођемо као на Марицу
јос поменух свеца мухамеда
наш је мегдан и наша победа
но да видиш Обилића риса
сву ми наду сломи и избриса
кад он своју војску концентриса
те команду даде на брзину
а потеже тешку топузину
таквог змаја нико гледо није
за њиме се крсташ барјак вије
кога Бошко Југовићу носа
он потиште Беја Евроноса
стаде звука бојнијег окова
из прве му војску десеткова
низ обалу ријеке Топлице
Божије га негледало лице
Евроносу клону глава стара
испод сабље Бошка барјактара
Милош прије коњицу расћера

и погуби главног серашћера
Јусуф пашу од Анадолије
гроб му пуче испод Куршумлије
ја похитах да светим ујака
тад се битка започела јака
буздовани бију ко громови
а од војске постају ломови
ту се ломе копља и наџаци
затварају куће и оџаци
залуду се наша крвца лије
с Барбатовца па до Куршумлије
кад је војска кидисала њина
и од Блаца и од Белоњина
Убојне ми редове разара
охмућанин Реља од Пазара
усред овог ужаснога сата
сњим је осам Југовића брата
Немилице кољи и сијеку
крв за њима тече у ријеку
а жестока сабља окована
у рукама Косанчић Ивана
По Плочнику као муња коси
чини ти се и Богу пркоси
друга сабља иста сакована
у рукама Топлице Милана
главе кида а лешине ваља
Срби свете Вукашина краља
А Орловић виче са кулаша
Ура Срби победа је наша
под коња му паде Фериз паша
Бан |Страхињић пјева на Ђогину
видте Срби како Турци гину
па потеже сабљу навалију
те пресјече везира Алију
Мудра глава од бијелог Шама
сњим је многе прогутала тама
о шта Срђа злопоглеђа чини
на Плочнику крвавој пучини
страшан јунак страшног коња јаше
свака сила предњим узмицаше
змајеви се у небеса плаше
онда витез на коњу вранићу
млади Дамјан Оливеровићу
Коња ћера вије палошину
Авди бега стиже и ошину
љуту гују од града Багдада
прибоде га копљем за алата
Док Мусићу Лазар и Стеване
ударају на четири стране
Обилић се на ждралу подиже
све на копље по тројицу диже
топуз баци вади сабљу бритку
види јунак ће добија битку
нама царе црни дан освану
и Газији твом брату Осману
Милош скиде главу ко од шале
онда су се војске смијешале

та је земља Србину вољена
огрезнула у крв до кољена

ту је наса саломљена сила
ту су твоја осјечена крила
ту нас српска војска покасапи
ту су храбри остали асапи
и са њима љути мартолози
ја се врнух ал на једној нози
и Несрећни Адемаре-Баба
од све војске и главнога штаба

у Срба је војска на крилима
неможемо ратовати сњима
кад убереш јабуку са врбе
тад ћеш царе победити Србе
њину вјеру њине идеале
знади царе сњима нема шале

прије ћете жива распорити
но тај народ што ћес покорити
а мени је живот додијао
ево главе није ми је жао
мани сабљом нека глава лети
мојом главом твоју војску свети
мријет нећу сто пута ко јуче
кад нас Милош на Плочнику стуче.